ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1978

Vyhlásené: 03.11.1978 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

131

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
zo 4. októbra 1978
o Dohovore o zabránení a trestaní trestných činov proti osobám požívajúcim medzinárodnú ochranu, včítane diplomatických zástupcov

Dňa 14. decembra 1973 bol v New Yorku otvorený na podpis Dohovor o zabránení a trestaní trestných činov proti osobám požívajúcim medzinárodnú ochranu, včítane diplomatických zástupcov.

V mene Československej socialistickej republiky bol Dohovor podpísaný v New Yorku 11. októbra 1974.

S Dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky 17. decembra 1974. Prezident republiky Dohovor ratifikoval s vyhlásením, že Československá socialistická republika sa nepokladá za viazanú ustanovením článku 13 ods. 1 Dohovoru a že v súlade so zásadou zvrchovanej rovnosti štátov je na predloženie každého jednotlivého sporu na arbitrážne konanie alebo Medzinárodnému súdnemu dvoru nevyhnutný súhlas všetkých strán v spore.

Dohovor nadobudol platnosť na základe svojho článku 17 ods. 1 dňom 20. februára 1977 a týmto dňom nadobudol platnosť aj pre Československú socialistickú republiku.

Český preklad textu Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Prvý námestník ministra:

Krajčír v. r.

DOHOVOR

o zabránení a trestaní trestných činov proti osobám požívajúcim medzinárodnú ochranu, včítane diplomatických zástupcov

Štáty, ktoré sú stranami tohto Dohovoru,

majúc na zreteli

ciele a zásady Charty Organizácie Spojených národov týkajúce sa udržiavania svetového mieru a podpory priateľských vzťahov a spolupráce medzi štátmi,

berúc do úvahy,

že trestné činy proti diplomatickým zástupcom a iným osobám požívajúcim medzinárodnú ochranu, ohrozujúce bezpečnosť týchto osôb, vytvárajú vážnu hrozbu zachovávania normálnych medzinárodných vzťahov, ktoré sú nevyhnutné pre spoluprácu medzi štátmi,

presvedčené,

že páchanie takých trestných činov vyvoláva vážne znepokojenie medzinárodného spoločenstva,

presvedčené

o naliehavej potrebe prijať vhodné a účinné opatrenia na zabránenie a trestanie takých trestných činov,

dohodli sa na tomto:

Článok 1

Na účely tohto Dohovoru:

1. „Osoba požívajúca medzinárodnú ochranu“ je
   a) hlava štátu, včítane ktoréhokoľvek člena kolektívneho orgánu vykonávajúceho v súlade s ústavou dotyčného štátu funkcie hlavy štátu, hlava vlády alebo minister zahraničných vecí, kedykoľvek sú v cudzom štáte, ako aj členovia rodiny sprevádzajúci ich;
   b) zástupca alebo úradná osoba štátu alebo úradná osoba či iný zástupca medzinárodnej organizácie medzivládnej povahy, ktorý v čase a na mieste spáchania trestného činu proti nemu, jeho úradným miestnostiam, jeho súkromnému obydliu alebo jeho dopravným prostriedkom, je oprávnený používať v súlade s medzinárodným právom osobitnú ochranu proti akémukoľvek útoku na jeho osobnosť, slobodu alebo dôstojnosť, ako aj členovia jeho rodiny žijúci s ním v jeho domácnosti.
2. „Predpokladaný páchateľ“ je osoba, voči ktorej existujú dostatočné dôkazy na určenie prima facie, že spáchala či sa podieľala na spáchaní jedného alebo viacej trestných činov uvedených v článku 2.

Článok 2

1. Úmyselné spáchanie:
   a) vraždy, únosu alebo iného útoku proti osobnosti alebo slobode osoby požívajúcej medzinárodnú ochranu;
   b) násilného útoku proti úradným miestnostiam, súkromnému obydliu alebo dopravným prostriedkom osoby požívajúcej medzinárodnú ochranu, ktorý môže ohroziť jej osobnosť alebo slobodu;

c) hrozby akéhokoľvek takého útoku;

d) pokusu o akýkoľvek taký útok;

e) činu predstavujúceho účasť na akomkoľvek takom útoku

bude každý zmluvný štát pokladať za trestný čin v súlade so svojim vnútroštátnym zákonodarstvom.

2. Každý zmluvný štát ustanoví primerané tresty za tieto trestné činy s prihliadnutím na ich závažný charakter.

3. Odseky 1 a 2 tohto článku žiadnym spôsobom nezbavujú zmluvné štáty záväzkov urobiť podľa medzinárodného práva všetky vhodné opatrenia na zabránenie iným útokom proti osobnosti, slobode alebo dôstojnosti osôb požívajúcich medzinárodnú ochranu.

Článok 3

1. Každý zmluvný štát prijme nevyhnutné opatrenia na uplatnenie svojej jurisdikcie nad trestnými činmi uvedenými v článku 2 v nasledujúcich prípadoch:

a) ak sa trestný čin spáchal na území tohto štátu alebo na palube lodi alebo lietadla registrovaného v tomto štáte;

b) ak predpokladaný páchateľ je štátnym príslušníkom tohto štátu;

c) ak trestný čin je spáchaný proti osobe požívajúcej medzinárodnú ochranu v zmysle článku 1, ktorá má také postavenie v súvislosti s funkciami, ktoré vykonáva v mene tohto štátu.

2. Každý zmluvný štát urobí obdobne nevyhnutné opatrenia na ustanovenie svojej jurisdikcie nad týmito trestnými činmi v prípadoch, keď sa predpokladaný páchateľ nachádza na jeho území a nebude vydaný v súlade s článkom 8 niektorému zo štátov uvedených v odseku 1 tohto článku.

3. Tento Dohovor nevylučuje inú trestnú právomoc vykonávanú v súlade s vnútroštátnym právom.

Článok 4

Zmluvné štáty spolupracujú v záujme zabrániť trestným činom uvedeným v článku 2 najmä

a) prijímaním všetkých praktických opatrení na to, aby zabránili na svojom území príprave spáchať také trestné činy na svojom území alebo mimo neho;

b) výmenou informácií a koordináciou vhodných správnych a iných opatrení s cieľom zabrániť spáchaniu takých trestných činov.

Článok 5

1. Zmluvný štát, na území ktorého sa spáchal niektorý z trestných činov uvedených v článku 2, ak má dôvod predpokladať, že predpokladaný páchateľ opustil jeho územie, oznámi všetkým ostatným zainteresovaným štátom buď priamo, alebo prostredníctvom generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov všetky prípadné údaje týkajúce sa spáchaného trestného činu a všetky dostupné informácie týkajúce sa totožnosti predpokladaného páchateľa.

2. V prípade spáchania ktoréhokoľvek trestného činu uvedeného v článku 2 proti osobe požívajúcej medzinárodnú ochranu každý zmluvný štát, ktorý má informácie týkajúce sa obete a okolností trestného činu, vynaloží všetko úsilie, aby ich poskytol za podmienok ustanovených vnútroštátnym zákonodarstvom celkom a bez meškania zmluvnému štátu, v mene ktorého daná osoba vykonávala svoje funkcie.

Článok 6

1. Na základe presvedčenia, že to vyžadujú okolnosti, zmluvný štát, na území ktorého sa predpokladaný páchateľ nachádza, urobí v súlade so svojím vnútroštátnym zákonodarstvom primerané opatrenia, ktoré zabezpečia prítomnosť predpokladaného páchateľa s cieľom

trestného stíhania alebo vydania. O takých opatreniach informuje bez meškania priamo alebo prostredníctvom generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov:

a) štát, na území ktorého sa trestný čin spáchal;

b) štát alebo iné štáty, ktorých štátnym príslušníkom je predpokladaný páchateľ alebo v prípade, že je bezdomovcom, štát, na území ktorého má trvalé bydlisko;

c) štát alebo štáty, ktorých štátnym príslušníkom je osoba požívajúca medzinárodnú ochranu alebo v mene ktorých plnila svoje funkcie;

d) všetky ostatné zainteresované štáty;

e) medzinárodnú organizáciu, ktorej úradníkom alebo zástupcom je osoba požívajúca medzinárodnú ochranu.

2. Každej osobe, voči ktorej sa prijímajú opatrenia uvedené v odseku 1 tohto článku, sa umožní:

a) bez meškania sa spojiť s najbližším vhodným zástupcom štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, alebo ktorý je inak oprávnený chrániť jej práva, alebo ak je bezdomovcom, ku ktorému sa obracia so žiadosťou a ktorý je ochotný chrániť jej práva;

b) aby ju zástupca tohto štátu navštívil.

Článok 7

Zmluvný štát, na území ktorého sa údajný páchateľ nachádza, v prípade, že ho nevydá, odovzdá vec bez akýchkoľvek výnimiek a neopodstatnených prieťahov príslušným orgánom na trestné stíhanie podľa vlastného zákonodarstva.

Článok 8

1. Ak nie sú trestné činy uvedené v článku 2 zahrnuté medzi trestné činy podliehajúce vydaniu v akejkoľvek existujúcej zmluve o vydaní medzi zmluvnými štátmi, považujú sa za začlenené ako také do takej zmluvy. Zmluvné štáty sa zaväzujú, že zahrnú tieto trestné činy medzi trestné činy vyžadujúce vydanie do každej zmluvy o vydaní, ktorá sa medzi nimi uzavrie.

2. Ak je zmluvný štát, ktorý viaže vydanie na existenciu zmluvy, požiadaný o vydanie páchateľa iným zmluvným štátom, s ktorým nemá zmluvu o vydávaní, môže, ak sa rozhodne pre vydanie, považovať tento Dohovor za právny základ vydávania so zreteľom na tieto trestné činy. Vydanie sa uskutoční v súlade s procesnými ustanoveniami a inými podmienkami zákonodarstva štátu, ktorý bol o vydanie požiadaný.

3. Zmluvné štáty, ktoré neviažu vydanie na existenciu zmluvy, pokladajú medzi sebou také trestné činy za trestné činy podliehajúce vydaniu podľa procesných ustanovení a iných podmienok zákonodarstva štátu, ktorý bol o vydanie požiadaný.

4. Na účel vydania budú zmluvné štáty každý taký trestný čin posudzovať ako čin spáchaný nielen v mieste, kde bol spáchaný, ale aj na území štátov, ktoré majú ustanoviť svoju jurisdikciu v súlade s odsekom 1 článku 3.

Článok 9

Každej osobe, voči ktorej sa vedie súdne konanie v súvislosti s niektorým z trestných činov uvedených v článku 2, sa zaručuje spravodlivé prerokovanie veci vo všetkých štádiách konania.

Článok 10

1. Zmluvné štáty si navzájom poskytujú v čo najväčšej miere pomoc v spojitosti s trestným konaním vedeným v súvislosti s trestnými činmi uvedenými v článku 2, včítane poskytnutia všetkých dôkazov, ktoré majú k dispozícii a ktoré sú nevyhnutné pre trestné konanie.

2. Ustanovenia odseku 1 tohto článku nemajú vplyv na záväzky týkajúce sa vzájomnej právnej pomoci ustanovenej akoukoľvek inou zmluvou.

Článok 11

Zmluvný štát, v ktorom je predpokladaný páchateľ stíhaný, oznámi výsledky konania generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov, ktorý odovzdá informácie ostatným zmluvným štátom.

Článok 12

Ustanovenia tohto Dohovoru sa nedotýkajú vykonávania zmlúv o azyle platných v čase prijatia tohto Dohovoru medzi štátmi, ktoré sú stranami týchto zmlúv; ale zmluvná strana tohto Dohovoru sa nemôže dovolávať týchto zmlúv vo vzťahu k inej zmluvnej strane tohto Dohovoru, ktorá nie je stranou uvedených zmlúv.

Článok 13

1. Akýkoľvek spor medzi dvoma alebo viacej zmluvnými štátmi týkajúci sa výkladu alebo vykonávania tohto Dohovoru, ktorý sa neurovná rokovaním, sa na žiadosť jedného z nich postúpi arbitrážnemu konaniu. Ak sa do šiestich mesiacov odo dňa žiadosti o arbitráž strany nedohodnú na organizácii arbitráže, môže sa spor odovzdať na žiadosť ktorejkoľvek z týchto strán Medzinárodnému súdnemu dvoru v súlade so Štatútom dvora.
2. Každý zmluvný štát môže pri podpise alebo ratifikácii tohto Dohovoru alebo pri prístupe k nemu urobiť výhradu, že sa necíti viazaný ustanovením odseku 1 tohto článku. Ostatné zmluvné štáty nebudú viazané ustanovením odseku 1 tohto článku vo vzťahu ku ktorémukoľvek zmluvnému štátu, ktorý urobil takú výhradu.
3. Ktorýkoľvek zmluvný štát, ktorý urobil výhradu podľa odseku 2 tohto článku, môže kedykoľvek túto výhradu oznámením generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov odvolať.

Článok 14

Tento Dohovor sa otvorí na podpis všetkým štátom do 31. decembra 1974 v sídle Organizácie Spojených národov v New Yorku.

Článok 15

Tento Dohovor podlieha ratifikácii. Ratifikačné listiny budú uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Článok 16

Tento Dohovor bude otvorený na prístup každému štátu. Listiny o prístupe budú uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Článok 17

1. Tento Dohovor nadobudne platnosť tridsiatym dňom po dni uloženia dvadsiatej druhej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.
2. Pre každý štát, ktorý Dohovor ratifikuje alebo k nemu pristúpi po uložení dvadsiatej druhej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe, nadobudne Dohovor platnosť tridsiatym dňom po uložení jeho ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe.

Článok 18

1. Zmluvný štát môže vypovedať tento Dohovor písomným oznámením generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov.
2. Vypovedanie nadobudne platnosť šesť mesiacov po dni, v ktorom generálny tajomník Organizácie Spojených národov dostane oznámenie.

Článok 19

Generálny tajomník Organizácie Spojených národov informuje všetky štáty okrem iného:

a) o podpisoch tohto Dohovoru a o uložení ratifikačných listín alebo listín o prístupe v súlade s článkami 14, 15 a 16 a o oznámení urobenom v súlade s článkom 18;

b) o dátume, keď tento Dohovor nadobudne platnosť v súlade s článkom 17.

Článok 20

Originál tohto Dohovoru, ktorého anglické, čínske, francúzske, ruské a španielske znenie má rovnakú platnosť, bude uložený u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, ktorý zašle jeho overené kopie všetkým štátom.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení svojimi vládami, podpísali tento Dohovor, otvorený na podpis v New Yorku 14. decembra 1973.

REZOLÚCIA VALNÉHO ZHROMAŽDENIA OSN č. 3166 (XXVIII)

DOHOVOR

o zabránení a trestaní trestných činov proti osobám požívajúcim medzinárodnú ochranu, včítane diplomatických zástupcov

Valné zhromaždenie

berúc do úvahy, že kodifikácia a pokrokový rozvoj medzinárodného práva prispievajú k dosiahnutiu cieľov a zásad ustanovených v článku 1 a 2 Charty Organizácie Spojených národov,

pripomínajúc, že na odpoveď na výzvu urobenú Valným zhromaždením v rezolúcii 2780 (XXVI) z 3. decembra 1971 Komisia pre medzinárodné právo sa na svojom dvadsiatom štvrtom zasadaní zaoberala otázkou ochrany a nedotknuteľnosti diplomatických zástupcov a iných osôb požívajúcich osobitnú ochranu podľa medzinárodného práva a pripravila návrh článkov o zabránení a trestaní trestných činov proti takým osobám,

posúdivši návrh článkov a aj stanoviská a pripomienky k nim predložené štátmi, odbornými organizáciami a inými medzivládnymi organizáciami ako odpoveď na výzvu urobenú Valným zhromaždením v rezolúcii 2926 (XXVII) z 28. novembra 1972,

presvedčené o význame zabezpečenia medzinárodnej dohody o vhodných a účinných opatreniach na zabránenie a trestanie trestných činov proti diplomatickým zástupcom a iným osobám požívajúcim medzinárodnú ochranu so zreteľom na vážnu hrozbu, ktorú také činy predstavujú, udržanie a upevnenie priateľských vzťahov a spolupráce medzi štátmi,

vypracovavši na tieto účely ustanovenia obsiahnuté v Dohovore, ktorý je pripojený k tejto rezolúcii,

1. prijíma Dohovor o zabránení a trestaní trestných činov proti osobám požívajúcim medzinárodnú ochranu, včítane diplomatických zástupcov, pripojený k tejto rezolúcii;
2. znova zdôrazňuje veľký význam pravidiel medzinárodného práva týkajúcich sa nedotknuteľnosti a osobitnej ochrany, ktorá sa má poskytnúť osobám požívajúcim medzinárodnú ochranu, a záväzkov štátov v tejto súvislosti;
3. je toho názoru, že pripojený Dohovor umožní štátom účinnejšie uskutočniť ich záväzky;
4. uznáva tiež, že ustanovenia pripojeného Dohovoru v žiadnom prípade nemôžu byť na ujmu výkonu zákonných práv na sebaurčenie a nezávislosť v súlade s cieľmi a zásadami Charty Organizácie Spojených národov a Deklarácie zásad medzinárodného práva týkajúcich sa priateľských vzťahov a spolupráce medzi štátmi v súlade s Chartou Organizácie Spojených národov a národmi bojujúcimi proti kolonializmu, cudziemu panstvu, cudzej okupácii, rasovej diskriminácii a aparteidu;
5. vyzýva štáty, aby sa stali stranami pripojeného Dohovoru;
6. ustanovuje, že táto rezolúcia, ktorej ustanovenia sa týkajú pripojeného Dohovoru, sa bude publikovať vždy spolu s ním.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.